

การทดสอบพันธุ์ถั่วฝักยาวในฤดูฝน ในจังหวัดสงขลา†

ขวัญจิตร สันติประชา¹ และวัลลภ สันติประชา¹

Abstract

Santipracha, Q. and Santipracha W.

Yard Long Bean Yield Trial in Rainy Season in Songkhla
Songklaenakarin J.Sci. Technol. 1992, 14(4) : 373-378

Ten varieties of yard long bean ; Selected-PSU, Selected-Chia Tai, R.W.24, Special-Kasetsomboon, Special-Chokkasikorn, Selected-Chokkasikorn, D.A.2-1A, Two Colors, Local-Nakhon Si Thammarat and Local-Songkhla were planted in the rainy season during November, 1989-January, 1990 at Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus, Songkhla, to study the growth performances, yield and yield quality. The results indicated that yard long bean varieties D.A.2-1A, Selected-PSU, Special-Chokkasikorn and Two Colors gave high average yield of 1,425-1,169kg/rai. D.A.2-1A variety adapted well to Songkhla climate but gave the shortest pod. An interesting variety is Selected-PSU which had the longest pod of 64.13 cm and good marketable pod characteristics, color and size with high yield of 1,349 kg/rai.

Key words : Yard long bean, yield trial, rainy season, Songkhla

Department of Plant Science, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus, Songkhla 90112

† เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ "การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ถั่วฝักยาวในภาคใต้" ให้รับทุนอุดหนุนจากกองบประมาณแผ่นดิน

¹ Ph.D. (Agronomy-Seed Technology) รองศาสตราจารย์ ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะวิทยาการธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วันลงพิมพ์ พฤศจิกายน 2535

บทคัดย่อ

ข้อยุ่งใจ ถั่วฝักยาว และวัสดุ กับ ถั่วฝักยาว
การทดลองพันธุ์ถั่วฝักยาวในฤดูฝน ในจังหวัดสงขลา

ว. สังฆ dane คริวินท์ 2535, 14(4): 373-378

ได้ทดลองปลูกถั่วฝักยาว 10 พันธุ์ คือ พันธุ์คัด-เมือง, พันธุ์คัด-เจียได์, R.W.24, พิเศษ-โชคอกสิก, พันธุ์คัด-โชคอกสิก, ก2-1A, สองตี, ที่น้ำเมือง-นครศรีธรรมราช และที่น้ำเมือง-สงขลา ในฤดูฝน ระหว่างเดือน พฤษภาคม-กันยายน 2532-เดือนมกราคม 2533 ที่ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะเกษตรกรรมมหาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาหาพันธุ์ถั่วฝักยาวที่มีการเจริญเติบโตดี ให้มีผลผลิตสูงและคุณภาพดี ผลการทดลองพบว่า ถั่วฝักยาวพันธุ์ ก2-1A, พันธุ์คัด-เมือง, พิเศษ-โชคอกสิก และสองตี ให้มีผลผลิตสูงในช่วง 1,425-1,189 กก./ไร่ โดยพันธุ์ ก2-1A ให้มีผลผลิตสูงสุดและปรับตัวเข้ากับสภาพอากาศของจังหวัดสงขลาได้ดี แต่สักเม็ดขนาดสั้นที่สุด พันธุ์ที่น้ำเมืองคือ พันธุ์คัด-เมือง มีถั่วฝักยาวที่สุด 84.13 ซม. มีลักษณะฝัก สีและขนาด ตรงตามความต้องการของตลาด และให้มีผลผลิตสูง 1,349 กก./ไร่

ถั่วฝักยาว [*Vigna sesquipedalis* (L.) Fruw.] เป็นพืชผักเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากที่ใช้บริโภคส่วนเป็นเครื่องจัมและนำมาประกอบอาหารได้หลายชนิด ถั่วฝักยาวที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ใช้บริโภคภายในประเทศ แต่ปัจจุบันมีการส่งออกมากขึ้นทั้งในรูปถั่วฝักยาวสดและแห้งแข็ง ซึ่งจัดเป็นพืชผักที่มีศักยภาพในการส่งออกสูงมากพิเศษนี้ ถั่วฝักยาวเป็นพืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกมาก เนื่องจากปลูกง่าย เจริญเติบโตเร็ว มีอายุสั้น ปลูกได้ตลอดปีและทุกภูมิภาคของประเทศไทย ในปีการเพาะปลูก 2533/2534 มีพื้นที่เก็บเกี่ยวทั้งประเทศไทย 111,423 ไร่ และในภาคใต้มีพื้นที่เก็บเกี่ยว 14,656 ไร่ โดยมีพื้นที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช, ชุมพร, สงขลา, ครังส์ และสุราษฎร์ธานี 2,661, 2,065, 1,566, 1,282 และ 1,239 ไร่ ตามลำดับ⁽¹⁾ ส่วนมากปลูกเป็นพืชแพร่ในสวนยางพาราปัจจุบันในขณะที่ยางพารามีขนาดเล็กอยู่

ผักถั่วฝักยาวมีอัตราการหายใจสูงมาก จึงเสื่อมสภาพค่อนข้างรวดเร็วหลังการเก็บเกี่ยว ทำให้ไม่สามารถทนสั่งไปขายยังตลาดที่ห่างไกลจากแหล่งผลิตได้มากนัก ประกอบกับนิสัยการบริโภคของคนในท้องถิ่นภาคใต้ที่นิยมผักยาว ๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะและคุณภาพของพันธุ์ถั่วฝักยาว จากเหตุนี้ทำให้ความต้องการพันธุ์ถั่วฝักยาวที่แตกต่างกันไป ประกอบกับมีเมล็ดพันธุ์ถั่วฝักยาวพันธุ์การค้าหลายพันธุ์ บ้อนสูตรคลาดภาคราชได้ตอนล่าง แต่ยังไม่มีการทดลองพันธุ์

เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่เกษตรกร โดยเฉพาะการเพาะปลูกในฤดูฝนในภาคใต้ที่มีฝนตกค่อนข้างมาก

จัดตุประสังค์ของการทดลองพันธุ์ในครั้งนี้ เพื่อหาพันธุ์ถั่วฝักยาวที่สามารถเจริญเติบโตดี ให้มีผลผลิตสูง และมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดภาคใต้ตอนล่าง

อุปกรณ์และวิธีการ

พันธุ์ถั่วฝักยาวที่ใช้ประกอบด้วย ก2-1A เป็นพันธุ์ส่งเสริมของกรมส่งเสริมการเกษตร พันธุ์พื้นเมือง 2 พันธุ์ คือ พื้นเมือง-สงขลา และพื้นเมือง-นครศรีธรรมราช พันธุ์คัด-เมือง. พันธุ์การค้าในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 6 พันธุ์ คือ พันธุ์คัด-เจียได์, R.W.24, พิเศษ-โชคอกสิก, พันธุ์คัด-โชคอกสิก และสองตี วางแผนการทดลองแบบ randomized complete block (RCB) 4 ชั้า ปลูกระบบแทร็คในแปลงขนาด 5x1 เมตร ระยะปลูก 70x50 เซนติเมตร

ปลูกเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2532 ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝนของภาคใต้ ก่อนปลูกใส่ปุ๋นขาวในอัตรา 100 กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยเคมี (ก.ก.ม.) อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่ และรองกันฉุนปัจจุบันด้วยพูรพาณ 2 กรัมต่อหกม หยดคเมล็ดพันธุ์ 4-5 เมล็ดต่อหกม เมล็ดพันธุ์รีเมงอกหลังปลูก 4 วัน ปลูกซ่อมเมื่อ 7 และ 13 วันหลังปลูก ถอนแยกถั่วฝักยาวให้เหลือ 2 ต้นต่อหกมและปักค้าง หลังปลูก 22 และ 23 วัน ตามลำดับ

การดูแลรักษาโดยใส่บุญสูตร 15-15-15 อัตรา 40 กิโลกรัมต่อไร แบ่งใส 2 ครั้ง หลังปลูก 21 วัน และ 45 วัน นอกจากนี้ได้พูนโคน 1 ครั้งก่อนการใส่บุญสูตรแรก และกำจัดรังสีฟ้า 2 ครั้ง พร้อมการพูนโคน และเมื่อถั่วฝักยาวเริ่มเลือยขึ้นค้าง ฉีดพ่นฟอสเพื่อบ้องกันกำจัดแมลง 2 ครั้ง ที่อายุหลังปลูก 27 และ 38 วัน

บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญเติบโต สีดอก ความเยาว์ และน้ำหนักต่อฝัก จำนวนต้นที่รอดตายและต้นที่เก็บเกี่ยว อายุเก็บเกี่ยว 50 เปอร์เซ็นต์ ผลผลิต และการระบาดของโรค และแมลง

การทดลองทำที่แปลงทดลองภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ระหว่างวันที่ 7 พฤษภาคม 2532-15 มกราคม 2533

ผลและวิจารณ์

ในการปลูกทดลองถั่วฝักยาว 10 พันธุ์ในดูดฟัน ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปรากฏว่าหลังการปลูกมีผ่านตากหนักเป็นระยะ ทำให้ต้องปลูกซ้อม 2 ครั้ง โดยเฉพาะพันธุ์พิเศษ-เกษตรสมบูรณ์ต้องปลูกซ้อมถึง 4 ครั้ง เนื่อง

จากคืนที่ปลูกมีความชื้นสูง เมล็ดพันธุ์ได้รับน้ำมากเกินสำหรับกระบวนการออก ประกอบกับถั่วฝักยาวบางพันธุ์ เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพดี ทำให้เมล็ดพันธุ์บางส่วนเน่าก่อนออก เป็นต้นกล้า ดังนั้น การปลูกถั่วฝักยาวในดูดฟันจึงสิ้นเปลือง เมล็ดพันธุ์มากกว่าการปลูกฤดูอื่น เช่นเดียวกับรายงานของ Knott และ Deanon⁽⁶⁾

เนื่องจากในช่วงดูดฟันมีฝนมาก แสงแดดน้อย จึงทำให้ถั่วฝักยาวเจริญเติบโตค่อนข้างช้าในระยะแรก ถั่วฝักยาวเริ่มเลือยพันค้างหลังปลูก 27 วัน หลังจากระยะนี้ อาจก่อภัยพิบัติขึ้น มีฝนตกน้อยลง มีแสงแดดมากขึ้นทำให้การเจริญเติบโตดีขึ้น ถั่วฝักยาวที่ปลูกทุกพันธุ์เจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมของจังหวัดสงขลา โดยมีจำนวนต้นรอดตายสูงกว่า 87 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1) ถั่วฝักยาวเริ่มออกดอกหลังปลูก 38 วัน เร็วกว่าการปลูกในดูดฟันที่ปลูกปลายเดือนธันวาคม 2524 ซึ่งถั่วฝักยาวเริ่มออกดอกหลังปลูกประมาณ 40-49 วัน⁽²⁾ การออกดอกเร็วกว่า ทำให้สามารถเก็บผลผลิตได้เร็วกว่าโดยพันธุ์คัต-ม.อ. เก็บฝักสดได้หลังออกบาน 12 วัน และประมาณ 2 สัปดาห์ในพันธุ์อื่น⁽⁵⁾ การเก็บผลผลิตได้เร็วกว่าเป็นผลดีในด้านราคา เพราะช่วงเดือนธันวาคมถั่วฝักยาวมีราคาสูงมาก เนื่องจากเป็นช่วงที่มีผลผลิตเข้าสู่ตลาดน้อย ถั่วฝักยาวที่ปลูกเกือบทุก

ตารางที่ 1 สีดอก จำนวนต้นรอดตาย ต้นที่เป็นโรคเสีย ต้นที่เป็นโรคใบดำ แหล่งต้นที่เก็บเกี่ยว และอายุเก็บเกี่ยว 50% ของถั่วฝักยาว 10 พันธุ์ ที่ปลูกในดูดฟัน ในจังหวัดสงขลา

| พันธุ์ | สีดอก | ต้นรอดตาย (%) | โรคเสีย (%) | โรคใบดำ (%) | แหล่งต้นที่เก็บเกี่ยว (%) | อายุเก็บเกี่ยว 50% (วัน) |
|------------------------|----------|---------------|-------------|-------------|---------------------------|--------------------------|
| | | | | | | |
| พันธุ์คัต-ม.อ. | ขาว | 91.25 | 11.25 | 15.63 | 90.00 | 59 |
| พันธุ์คัต-เจี้ยได | ม่วงเข้ม | 92.50 | 7.50 | 20.63 | 85.63 | 58 |
| R.W.24 | ม่วงอ่อน | 95.00 | 11.25 | 16.25 | 81.25 | 58 |
| พิเศษ-เกษตรสมบูรณ์ | ม่วงอ่อน | 88.75 | 7.50 | 8.13 | 83.13 | 60 |
| พิเศษ-โซคอกสิกา | ม่วงอ่อน | 91.25 | 5.00 | 18.75 | 87.50 | 59 |
| พันธุ์คัต-โซคอกสิกา | ม่วงเข้ม | 87.50 | 4.38 | 25.00 | 87.50 | 58 |
| ก2-1A | ม่วงเข้ม | 90.00 | 3.75 | 30.63 | 91.88 | 56 |
| สองตี | ม่วงอ่อน | 92.50 | 6.88 | 5.63 | 88.13 | 58 |
| พันเมือง-นครศรีธรรมราช | ม่วงเข้ม | 92.50 | 12.50 | 20.63 | 87.50 | 56 |
| พันเมือง-สงขลา | ม่วงอ่อน | 87.50 | 11.88 | 35.00 | 81.25 | 58 |

พันธุ์มีดอกสีม่วงอ่อนและสีม่วงเข้ม ยกเว้นพันธุ์คัต.ม.อ. ที่มีดอกสีขาว (ตารางที่ 1)

ถัวผักยาวทั้ง 10 พันธุ์ เริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตผักสดได้หลังปลูก 50 วัน (ตารางที่ 2) โดยแยกเป็นผลผลิตคือผักที่ส่งคลาดได้ ซึ่งต้องมีคุณภาพตรงตามความต้องการของคลาด หั้งสี ความยาวและขนาดผัก และปราศจากรอยดำหน้าจากสภาพแวดล้อม โรคและแมลง ถัวผักยาวพันธุ์ ก2-1A ให้ผลผลิตผักสดสูงสุดคือ 1,425 กก./ไร่ ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับพันธุ์คัต.-ม.อ., พิเศษ-โชคกสิกร และสองสี ที่ให้ผลผลิต 1,349, 1,186 และ 1,169 กก./ไร่ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของประเทศ (1,083 กก./ไร่)⁽¹⁾ ส่วนพันธุ์พื้นเมือง-สงขลา, พันธุ์คัต.-เจี้ยได้ และพันธุ์คัต.-โชคกสิกร ให้ผลผลิตต่ำในช่วง 955-977 กก./ไร่

ถัวผักยาวที่ปลูกเริ่มเก็บผลผลิตตั้งแต่ปลายเดือนธันวาคม 2532 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2533 ประมาณ 20 ครั้ง โดยเก็บวันเวนวันเช่นเดียวกับการเก็บเกี่ยวของเกษตรกรในจังหวัดสงขลา เนื่องจากถัวผักยาวให้ผลผลิตมากหนึ่งวันและน้อยหนึ่งวัน และเก็บผักที่ไม่ได้คุณภาพ ผักแก่ และ

ผักเสียทุกวันถัวผักยาวที่เก็บเกี่ยวครั้งแรกได้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ โดยพันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช และ ก2-1A ให้ผลผลิตสูงสุดและสูง ตามลำดับ ส่วนการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2-6 พันธุ์ ก2-1A และพันธุ์คัต.-ม.อ. ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์อื่น ๆ

ถัวผักยาวทุกพันธุ์มีผักสีเขียว-เขียวอ่อน ยกเว้นพันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช มีผักสีเขียวเข้มกว่าพันธุ์อื่น พันธุ์คัต.-โชคกสิกร, พันธุ์คัต.-เจี้ยได้ และพื้นเมือง-สงขลา มีผักสีเขียว และมีผักสีเขียวเข้มปานมาซึ่งต้องคัดเป็นผลผลิตเสีย ทำให้ถัวผักยาวทั้ง 3 พันธุ์มีผลผลิตเฉลี่ยสูงโดยเฉลี่ย 514-633 กก./ไร่ (ตารางที่ 2) คลาดหาดใหญ่เป็นคลาดรองรับถัวผักยาวจากแหล่งผลิตในจังหวัดสงขลา ซึ่งต้องการถัวผักยาวที่มีผักยาวมาก ถัวผักยาวพันธุ์คัต.-ม.อ. มีผักยาวที่สุด 64.13 ซม. ซึ่งแตกต่างทางสถิติกับถัวผักยาวทั้ง 9 พันธุ์ รองลงมาคือพันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช, สองสี, R.W.24 และพิเศษ-โชคกสิกร มีผักยาวไม่แตกต่างกันทางสถิติในช่วง 57.12-55.44 ซม. พันธุ์ ก2-1A มีผักสั้นที่สุด 51.08 ซม.

ตารางที่ 2 ความยาวผัก น้ำหนักผัก ผลผลิตเสีย และผลผลิตคิด ของถัวผักยาว 10 พันธุ์ที่ปลูกในฤดูฝน ในจังหวัดสงขลา

| พันธุ์ | ความยาวผัก (ซม./ผัก) | น้ำหนัก (กรัม/ผัก) | ผลผลิตเสีย (กก./ไร่) | ผลผลิตคิด (กก./ไร่) |
|-------------------------|-------------------------|-----------------------|-------------------------|------------------------|
| พันธุ์คัต.-ม.อ. | 64.13A | 21.50A | 283CD | 1349AB |
| พันธุ์คัต.-เจี้ยได้ | 54.67BC | 16.75BC | 514B | 975C |
| R.W.24 | 55.92B | 18.75AB | 252CD | 1126BC |
| พิเศษ-เกษตรสมบูรณ์ | 53.48BC | 18.63B | 218D | 931C |
| พิเศษ-โชคกสิกร | 55.44B | 19.00AB | 238D | 1186ABC |
| พันธุ์คัต.-โชคกสิกร | 54.83BC | 17.00BC | 633A | 977C |
| ก2-1A | 51.08C | 17.63BC | 365C | 1425A |
| สองสี | 56.11B | 19.25AB | 268CD | 1169ABC |
| พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช | 57.12B | 21.50A | 231D | 1075BC |
| พื้นเมือง-สงขลา | 53.16BC | 15.50C | 514B | 955C |
| C.V. (%) | 5.14 | 9.40 | 21.21 | 15.43 |

ในแต่ละกลุ่มนี้ ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน แยกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 5% เมื่อวัดด้วย Duncan's multiple range test

ส่วนหนึ่งนักผักมีลักษณะเช่นเดียวกับความงามของพืชคือ พันธุ์คัด-ม.อ. และพื้นเมือง-นครศรีธรรมราช มีหนังแน่น ก่อต่อผักสูงสุดคือ 21.50 กรัม แต่ไม่แตกต่างทางสถิติกับ พันธุ์สองสี, พิเศษ-โชคสิกร และ R.W.24 ที่มีหนังแน่น ก่อต่อผัก 19.25, 19.00 และ 18.75 กรัม ตามลำดับ

ถัวผักบยาพันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช เป็นถัวผักบยาพันธุ์เนื้อคือผักมีเนื้อมาก ทำให้เป็นปัญหาในการเก็บเกี่ยว ผลผลิตคือ ถัวเก็บในลักษณะเดียวกับถัวผักบยาพันธุ์อื่น ผักจะมีขนาดเล็กและผิดของผักที่ยังดูดซับน้ำได้มาก ทำให้มีลักษณะเหมือนถูกน้ำร้อนลวก ไม่สามารถขายได้ ถัวเก็บในลักษณะใหญ่กว่าหนึ่ง จะดูคล้ายเป็นถัวผักพองชึงตลาด ไม่รับซื้อเช่นกัน ในการทดลองได้เก็บในลักษณะพองด้วย จึงทำให้มีความงามของผักและหนังมากเมื่อเปรียบเทียบกับ พันธุ์อื่น ๆ

ปัญหาเรื่องโรคและแมลง

โรค

จากการตรวจนับต้นถัวผักบยาหลังปลูก ๕๙ วัน ซึ่ง เก็บผลผลิตแล้ว ๙ วัน พบร่วมจำนวนต้นที่เก็บเกี่ยวได้เฉลี่ย ในช่วง 81.25-91.88 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๑) ต้นถัวผักบยา ตายเพิ่มขึ้นหลังเลือยขึ้นค้างแล้ว เนื่องจากสภาพแวดล้อม มีความชื้นสูงมาก ทั้งความชื้นในดินและในบรรยายการ เพาะเป็นช่วงทุ่มฟัน จึงเป็นสาเหตุให้ถัวผักบยาเกิดโรค เหี่ยา (wilt) โดยมีจำนวนต้นเป็นโรคเหี่ยาโดยเฉลี่ย 3.75- 12.50 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราชเป็นโรค เหี่ยาสูงสุด 12.50 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือพันธุ์พื้นเมือง- สงขลา, R.W.24 และพันธุ์คัด-ม.อ. เป็นโรค 11.88, 11.88 และ 11.25 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนพันธุ์ ก2-1A เป็นโรค น้อยที่สุด 3.75 เปอร์เซ็นต์

ถัวผักบยาทุกพันธุ์เป็นโรคในช่วงโดยเฉลี่ย 5.63-35.00 เปอร์เซ็นต์ โดยเริ่มเป็นโรคเมื่อในระยะถัวผักบยา เลือยขึ้นค้าง และเป็นมากเมื่อถัวผักบยาให้ผลผลิตแล้ว จึงกระบวนการต่อผล ผลิตไม่เด่นชัดนัก นอกจากนี้ยังพบโรคผักเน่าที่เกิดจากเชื้อ *Pythium* ที่เป็นกับผักในระยะต้นที่หัวอ่อนติดจากแขวงข้าง โดยเฉพาะผักที่หอดอยู่บนพื้นดินหรือปลายน้ำสัมผัสกับผิวน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาในการปลูกถัวผักบยาในช่วงกีดความชื้นสูง^(2,3,4) ซึ่งทำให้มีผลผลิตเสียมากขึ้น ส่วนโรคสนิม (rust) และ

ราแบ้ง (powdery mildew) พบร่วมถัวผักบยาให้ผลผลิตแล้ว ในทุกพันธุ์ โรคสนิมมักเป็นกับใบส่วน ๆ ก่อน ราแบ้ง เป็นกับใบส่วนใหญ่ที่อยู่ระหว่างต้นกลาง-ค่า ทั้งสองโรคนี้อาจทำให้ผลผลิตค่าลง เพราะถัวผักบยาเมื่อพื้นที่ในสำหรับสั่งเคราะห์ แสงน้อยลง

แมลง

แมลงที่พบเป็นปัญหาสำคัญในการปลูกถัวผักบยาในภาคใต้คือ เพลี้ยอ่อนที่ดูดกินน้ำเลี้ยงตามส่วนของยอดอ่อน ดอกอ่อน และฝักอ่อน ทำให้ต้นถัวผักบยาช่วงการเจริญเติบโต ลดกราเวรและฝักไม่สมบูรณ์ เพลี้ยอ่อนยังเป็นพาหะนำโรคใบค้างที่เกิดจากเชื้อไวรัสนาสูถัวผักบยาอีกด้วย จึงทำให้ถัวผักบยาเป็นโรคใบค้างเพิ่มขึ้นหลังจากเลือยขึ้นค้างแล้ว นอกจากนี้พบหนอนจะงผัก ที่พบเสมอ ๆ และเป็นสาเหตุให้ต้องคัดผลผลิตที่ถูกหนอนจะงทิ้งไป ผลผลิตมีคุณภาพดี ไม่สามารถเก็บรักษาได้นาน และคลายไม่ต้องการ

สรุปผลการทดลอง

จากการปลูกถัวผักบยา ๑๐ พันธุ์ ในตุ่มฟันของจังหวัด สงขลาพบว่าพันธุ์ ก2-1A, พันธุ์คัด-ม.อ., พิเศษ-โชคสิกร และสองสี ให้ผลผลิตสูงในช่วง 1,425-1,169 กก./ไร่ พันธุ์ ก2-1A มีการเจริญเติบโตดี เป็นโรคใบเหี่ยวย่ำต่ำที่สุด 3.75% แค่เม็ดผักขนาดเล็ก และฝักสัมผัสดูด 51 ชม. สั่นกัว่ถัวผักบยา พันธุ์ ม.อ. 13 ชม. ถัวผักบยาพันธุ์คัด-ม.อ. เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิต 1,349 กก./ไร่ มีหนังแน่น/ผักสูงสุด มีผักบยาที่สุด 64.13 ชม. และเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรในจังหวัดสงขลานิยม ปลูกเนื่องจากมีผักที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สำหรับถัวผักบยาพันธุ์พิเศษ-โชคสิกร และสองสี ให้ผลผลิตในแพนท์

ถัวผักบยาพันธุ์ พื้นเมือง-สงขลา, พันธุ์คัด-เจี้ยได และพันธุ์คัด-โชคสิกร ให้ผลผลิตต่ำสุดและมีปัญหาของพันธุ์ปนคือมีผักที่มีสีเขียวเข้ม ฝักสัมผัสดูดมาก คล้ายถัวผัก (cowpea) ซึ่งตลาดไม่ต้องการ และถัวผักบยา พันธุ์พื้นเมือง-นครศรีธรรมราช เป็นถัวผักบยาพันธุ์เนื้อที่มีผิวและลักษณะผักคล้ายผักพอง มีปัญหาในการเก็บผลผลิต และคลายไม่ค่อยนิยม

เอกสารอ้างอิง

1. กรมส่งเสริมการเกษตร. 2534. สถิติการปลูกพืชผักทั่วประเทศไทย ปีเพาะปลูก 2530/31-2533/34. ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลส่งเสริม การเกษตร กองแผนงาน กรมส่งเสริมการเกษตร 84 หน้า.
2. ขาวุฒิตร สันติประชา. 2530. การทดลองพันธุ์ถั่วฝักยาวในฤดูฝน ของภาคใต้. ว.สงขสถานศринทร 9:158-162.
3. ขาวุฒิตร สันติประชา ชนิษฐา ไชยแก้ว และนารีรัตน์ กิตติภาดาฤทธ. 2534. การทดลองพันธุ์ถั่วฝักยาวในฤดูฝนต้นในภาคใต้. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการพืชผักแห่งชาติ ครั้งที่ 10 ณ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี. ระหว่างวันที่ 19-22 มีนาคม 2534 5 หน้า (โนเนีย)
4. ขาวุฒิตร ศศิปริยัจันทร์ และสถาบันฯ สคุ. 2523. การศึกษา พันธุ์ถั่วฝักยาว. ใน การปรับปรุงการปลูกผักในภาคใต้. รายงานการวิจัย ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทวิพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ หน้า 29-39.
5. Kang, L.C. 1979. Grow Your Own Vegetables. Time Book International. Singapore 211 p.
6. Knott, J.E. and Deanon, J.R. 1969. Vegetable Production in Southeast Asia. University of the Philippines, Laguna 366 p.